

Arveafgift ved afkald på arv[©]

*Af advokat (L) Bodil Christiansen,
Advotax Advokatfirma*

I en del tilfælde vælger arvinger at give afkald på hele eller typisk dele af arv til fordel for arvingernes egne børn. Der er typisk tale om arv efter forældre, men et afkald på arv efter andre personer kan også være aktuelt.

Almindeligvis er baggrunden, at arvingen selv har nået en sådan økonomisk situation og alder, at arvingens børn menes at have større behov for arven end arvingen selv. Afgiftsmæssige overvejelser kan trække i samme retning, da ”overspringelse” af en generation – alt andet lige – indebærer, at familien opnår en tilsvarende afgiftsbesparelse.

Så længe et dødsbo ikke er afsluttet, er der som udgangspunkt ikke noget til hinder for, at én eller flere arvinger vælger at give afkald på arv til fordel for egne børn. Det står som udgangspunkt endvidere en arving frit for at forære de arvede midler til arvingens børn som en gave efter boets afslutning.

Skatteregler om arveafkald

Skatte- og afgiftsmæssigt er situationen lidt mere kompliceret. Problemet drejer sig om opgørelse af afgiften (boafgift) af den arv, som ved et arveafkald videregives til en anden person.

Arveafkald givet i arveladerens **levede live** har som udgangspunkt hverken skatte- eller afgiftsmæssige konsekvenser.

Men er arveladeren **afgået ved døden**, kan sagen stille sig meget anderledes. I så fald er det skatte- og afgiftsmæssige udgangspunkt, at (1) arven efter afdøde er tilgået arvingen, og at (2) arvingen herefter har videregivet arven til slutmodtageren, typisk arvingens barn. Det betyder, at arven har ”skiftet hænder” to gange med den konsekvens, at der skal svares skatter og afgifter to gange.

Offentliggjort d. 7. november 2020 på Vidensportalen V.dk

I loven er dog gjort en undtagelse fra dette meget voldsomme udgangspunkt om skatter og afgifter to gange. Reglerne er her således, at en arving i visse særlige tilfælde kan give afkald på arv til fordel for en anden person med den skatte- og afgiftsmæssige virkning, at der kun skal betales afgift én gang. Og gives der afkald til fordel for afdødes ægtefælle, og kan ægtefællen anses for omfattet af disse særregler, er det som udgangspunkt muligt helt at undgå afgift af den arv, som er omfattet af afkaldet.

Men det er helt afgørende for denne lempeligere afgiftsbehandling, at forholdet falder indenfor særreglerne. Det drejer sig nærmere om tilfælde, hvor et afkald gives til fordel for

- egne livsarvinger,
- boets øvrige arvinger eller
- den, der ifølge testamentet ville arve, hvis afkaldsgiver var død før arvelader.

Er den person, som arvingen ønsker at begunstige ved sit arveafkald ikke omfattet af en af disse persongrupper, er det ikke muligt at opnå den lempelige afgiftsbehandling.

Herudover er det en betingelse, at arvingen har meddelt arveafkaldet over for skifteretten inden indlevering af den endelige boopgørelse, dog som udgangspunkt senest inden udlodning i et bo påbegyndes.

Har man som arving overvejelser om at give et sådant afkald på arv, kan det følgelig have meget stor betydning, at en beslutning herom træffes i god tid og meddeles Skifteretten, før der disponeres i dødsboet. Er arvingen usikker på, om den person, som arvingen påtænker at begunstige ved arveafkaldet, bør et arveafkald ikke igangsættes, før spørgsmålet er afklaret.

I praksis fremkommer fra tid til anden sager, hvor et arveafkald er gået skævt. Det er meget vanskeligt at nå frem til en acceptabel løsning i sådanne sager. Dog kan peges på enkelte eksempler, herunder en netop afgjort sag i Landsskatteretten, hvor det lykkedes advokaten at få en løsning på plads efter klagebehandling af sagen.

— o —